викъ, отъ който не могатъ да се откажатъ, но единъ день, като се намѣрятъ предъ невъзможностьта да задоволятъ своя навикъ, тѣ сами започватъ да се отказватъ отъ него. Тѣ мислятъ, че, като служатъ на стария си навикъ, щастието ще имъ дойде на крака. Обаче, като видятъ, че щастието имъ не иде по този начинъ, тѣ отстжпватъ отъ стария си навикъ, т. е. отказватъ се отъ старото. Щомъ се откажатъ отъ старото и приематъ новото, щастието само по себе си ще дойде. Следователно, не чакайте да ви носятъ на ржце отъ едно мѣсто на друго, нито да седите съ часове на топло, но заемете това мѣсто, което природата ви е опредѣлила. Има случаи, когато щастието дохожда предъ нозетѣ на човѣка, но само тогава, когато той е въ съгласие и хармония съ природата, когато изпълнява нейнитѣ закони.

Като ученици на живота, отъ васъ се иска работа, да развивате своитѣ дарби. Това можете да постигнете, само когато сте въ хармония съ разумната природа. При това положение можете да станете виденъ музикантъ, художникъ, философъ, ученъ и т. н. Обаче, най-голѣмото постижение за човѣка е да си изработи характеръ, т. е. да се пресъздаде по новъ, съвършенъ начинъ. Постигне ли това, човѣкъ е осмислилъ живота си. Добриятъ характеръ подразбира култивирани мисли и чувства и проявени добродетели.

Т. м.

37. Лекция отъ Учителя, държана на 31. май, 1931 г. София. — Изгрѣвъ.